

Laat je niet kisten!

Klucht in vier bedrijven

Geschreven

door

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LAAT JE NIET KISTEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

DAAN - weduwnaar met antiekzaak

ERIK - zijn op geld beluste schoonzoon

ASTRID - zijn niet op haar mondje gevallen dochter en echtgenote van Erik

GEERT - zijn tweede, stapel op geld zijnde schoonzoon

SONJA - zijn tweede dochter, echtgenote van Geert en zwanger

DINA - zijn schoondochter, eveneens op geld belust

PIETER - pleegzoon van Daan, met organisatietalent

VIOLA - oude geliefde van Daan

SASKIA - haar dochter, verloofde van Pieter

SJAAN - huishoudster, van middelbare leeftijd

JOOP - broer van Daan en van alle markten thuis

TONEEL:

Gespeeld wordt in een alledaagse huiskamer. Links is een deur die naar de winkel c.q. leefruimte van Daan Graafland voert. In het midden is een open doorgang en rechts is de deur naar de keuken. Links van de midden doorgang staat tegen de achterwand een grote antieke dekenkist, of iets wat daar op lijkt. Die kist moet dusdanig geplaatst worden, dat, als men de deksel openmaakt, deze ook open blijft staan. De deksel mag niet rond zijn, daar er aan het einde van het vierde bedrijf van alles opgezet moet worden. Een tafel met drie of vier stoelen mag natuurlijk niet ontbreken, maar die moeten zó geplaatst worden dat ze, ook als er mensen op zitten, de kist vrij in het oog laten. Tegen de rechtse korte kant moet een kast staan met serviesgoed. Links op de voorgrond dient een tweezits bankje te staan.

TIJD:

Het eerste bedrijf begint op een willekeurige dag;

Het tweede bedrijf speelt twee weken later;

Het derde bedrijf begint daags daarna;

Het vierde bedrijf vier weken later.

EERSTE BEDRIJF

Geert zit op de bank, Erik op de linker stoel aan de tafel en Dina staat bij de rechterstoel aan de tafel.

GEERT:.... en die doen zichzelf niets tekort. Geloof 't maar niet.

ERIK: Allicht niet, zo is 't toch altijd al geweest.

GEERT: Maar zeg lui, hebben jullie er enig idee van waarom schoonpapa ons hier op commando heeft laten opdraven?

DINA: Dat zal wel iets met mij te maken hebben.

ERIK: Met jou Dina? Hoezo?

DINA: Och, ik heb gisteren de vloer aangeveegd met Pieter.

GEERT: Pieter? De oogappel van schoonpapa? Moet je maar doen.

DINA: *(gemeen voor zich heen)* Ik mag dat onderkruipsel niet. Vierduizend euro heeft die linkmiechel mij door de neus geboord.

ERIK: Och kom nou, dat kan toch niet.

DINA: O nee? Hebben jullie je dan nooit gerealiseerd dat wij met ons drieën verleden jaar toen wij ons "deel" kregen, vierduizend euro de man meer zouden hebben gevangen als die profiteur ons niet voor de voeten had gelopen. Het is mij een raadsel waarom ze die slijmbal hier ooit in huis hebben gehaald.

ERIK: Zover als ik weet schijnt er zich toentertijd ergens ver weg in de familie een huwelijkscatastrofe te hebben voorgedaan. Er waren daar wat kinderen en die zijn toen onder de naast betrokkenen verdeeld.

DINA: Dat zal mij een zorg zijn. Maar afgezien van die vierduizend smakkers, leeft die klaploper hier ook nog op onze kosten. Moet je nagaan hoeveel meer we hadden kunnen beuren als dat figuur hier nooit had rondgelopen.

GEERT: Och Dina, ik ben ook niet zo gelukkig met die situatie. Maar wat doe je er aan. Schoonpapa heeft het nu eenmaal zo gewild. Maar eh, eens wat anders

DINA: wanneer komt Jan weer terug?

DINA: Die cursus duurt twee maanden man en hij is pas weg.

GEERT: Moest hij daar nu per se voor naar Engeland gaan? *(op dat moment: Daan op van links. Geert en Erik gaan ook staan)*

DAAN: Ha, jullie zijn er, alle drie, dat is prachtig. En nu moeten wij met ons vieren eens iets heel ernstigs bespreken. Zakelijk, als je begrijpt wat ik bedoel.

DINA: Als het maar niets met die antiekhandel van u te maken heeft, want daar ben ik nu eens helemaal niet kapot van.

DAAN: En daar heeft het nu juist wél iets mee te doen. Kijk eens, waar het om gaat is het volgende. Toen ma stierf verleden jaar hebben jullie alle drie je moedersdeel opgeëist én .... ook gekregen. Twaalfduizend euro per stel.

GEERT: Nou en, daar hadden we toch ook recht op.

DAAN: Oké, wettelijk gesproken hadden jullie er recht op, maar het is wel een recht waar de kinderen maar zelden aanspraak op maken.

DINA: Kinderen, kinderen, overdrijf nu maar niet. Dit zijn uw schoonzonen en ik ben uw schoondochter, en verder gaat het niet. Op dit moment komt Pieter door midden op. Wordt niet opgemerkt en trekt zich weer terug. Blijft wel even meeluisteren.

DAAN: Tja, juist genoeg familie dus om 't moedersdeel in je zak te steken. Ba ba ba, wat 'n mentaliteit.

ERIK: Toe nou pa, 't is toch bijna een jaar geleden, moet- en we daar nu nog ruzie om maken? En voor de rest kunnen we toch goed met elkaar opschieten.

DAAN: Zo is het precies en daarom durf ik jullie ook het volgende te vragen. Kijk eens. De antiekhandel is niet meer wat hij geweest is, maar ik zou me nog best hebben kunnen redden als ik jullie toen niet dat geld had hoeven uit te keren. En daarom vraag ik simpelweg: stort dat geld weer terug in de zaak.

GEERT: Dat is toch zeker geen ernst van u?

DINA: Teruggeven? Ja kom zeg!

ERIK: Ik zeg maar zo: eens gegeven blijft gegeven.

DAAN: *(beetje wanhopig)* Maar luister nu toch. Ik weet toevallig dat jullie allemaal behoorlijk in de slappe was zitten en die twaalfduizend in feite helemaal niet nodig hebt

GEERT: Luister pa, ik heb dat geld op lange termijn op de bank vastgezet om er een zo hoog mogelijke rente van te krijgen.

SONJA: *(opkomend)* Zeg Geert, weet jij niet waar ik gisteravond mijn rijbewijs heb neergelegd? Ik kan het...

GEERT: *(haar abrupt onderbrekend en haar af duwend)* En kijk, daar komt Sonja me al halen voor de warme hap.

SONJA: Maar ik ben nog lang niet zo ver. Ik heb nog niet eens

GEERT: Ja ja, kom maar vlug, anders staat het nog te verpieteren ook.

SONJA: Maar Geert, het is toch pas.... *(beiden af)*

DINA: *(ook af door midden)* Ik kan daar geen zinnig woord op zeggen. Daar moet ik eerst eens met Jan over praten en voor dat die terug is van die cursus....*(af)*

ERIK: *(ook af door midden)* Pa, ik moet ook gaan, maar eh.... luister, als het aan mij gelegen had...van mij zou u dat geld wel terug gehad kunnen hebben. Maar nu.... ik bedoel, ik kan Dina en Geert toch niet in de steek laten, zeg nou zelf. Maar kom, ik moet weg, tot later hè.

DAAN: Ba ba ba, wat 'n mentaliteit.

Sjaan is inmiddels opgekomen, wat afstoffend, boel aan kant brengend.

SJAAN: Ik had het je toch van tevoren voorspeld. Ik wist dat je bot zou vangen. Maar dit zeg ik je Daan, aan Sonja, Astrid en Jan ligt het echt niet hoor, en dié zijn het ook niet die je verleden jaar zo het mes op de keel hebben gezet. Dat is het werk van die geldwolven waar ze mee getrouwd zijn.

DAAN: Hoef je mij niet te vertellen, dat weet ik zelf ook wel. Op dit moment komt Pieter op en gaat bedeesd op de bank zitten.

SJAAN: Wèl hier voor niets wonen, maar als ze eens iets terug moeten doen, ho maar. Schurken zijn het, je reinste schurken.

DAAN: *(vergoelijkend)* Och nee Sjaan, zó moet je het nu ook weer niet zien. Als het er op aankomt en ze kunnen je een plezier doen, zijn ze echt niet te beroerd hoor.

SJAAN: Daar heb je ook alWeer gelijk in. Alleen, je moet niet aan hun centen komen.

DAAN: O nee, voor 'n dubbeltje begaan die een moord.

SJAAN: Maar ondertussen vraag ik me wel af hoe het nu verder moet. Ben je nu werkelijk zo krap bij kas?

DAAN: Toe nou Sjaan, je kunt zelf toch zeker ook nog wel een beetje rekenen. Toen' Anja stierf, eerst drie maal twaalfduizend euro aan de heren schoonzonen en schoondochter, dan' nog eens, eerlijkheidshalve, twaalfduizend aan Pieter en direct daarna nog eens vijftienduizend om Joop uit de gevangenis te houden. Waar moet ik dat met zo'n antiekwinkeltje van opbrengen?

SJAAN: Och ja, die Joop.

DAAN: Wat die me al niet gekost heeft in m'n leven. Die steelt toch alles wat los en vast zit. Was hij maar banketbakker gebleven.

SJAAN: Waarom is hij er eigenlijk mee gestopt?

DAAN: De zaak waar hij werkte is over de kop gegaan en vanaf dát moment is hij met dat gesodemierter begonnen.

SJAAN: Maar ik vind dat het, sinds jij hem bij je in de zaak hebt, toch al 'n stuk beter gaat.

DAAN: Welja, neem jij hem nog maar 'n beetje in bescherming.

SJAAN: Daan, het is jóúw broer! En je hebt me zelf gezegd dat je een goede verkoper aan hem hebt.

DAAN: Ja, als ik hem maar ver genoeg hiervandaan stuur, waar niemand hem kent. Maar hier? Hier berokkent hij me nog meer schade dan wat anders. Die man is toch een schande voor de familie.

SJAAN: (*sussend*) Nou ja, je kan ook overdrijven. En, zo af en toe verkoopt hij toch nog wel het een of ander.

DAAN: Verkopen? Als er geen wonder gebeurt is hier binnenkort niets meer te verkopen.

SJAAN: (*hoopvol*) Misschien dat Joop nog wel iets weet te ritselen.

DAAN: Die ritselt me anders al genoeg daar bij jou in de keuken.

SJAAN: Och Daan....

DAAN: Sjaan je weet, ik wil het niet hebben. En als ik jullie nog eens samen betrap, vliegt Joop eruit en jij ook, hoe jammer ik het ook voor je zou vinden. Maar eerlijk waar, dan moet je een andere baan gaan zoeken.

SJAAN: (*gelaten*) Je weet best dat ik op mijn leeftijd nergens anders meer aan de slag kan komen.

DAAN: Nou, gedraag je er dan naar. En trouwens, wat moeten jullie twee oude kamelen nog? Het is toch ook te gek om los te lopen.

SJAAN: De leeftijd heeft er niets mee te maken Daan. En als Joop nou getrouwd zou zijn....

DAAN: (*gedragen*) En als het dan even zou kunnen ook nog met jou, niet? Maar vergeet 't Sjaan, 't moet nu afgelopen zijn. De naam Graafland hoeft niet nog méér in opspraak te komen in 't, dorp.

SJAAN: (*af naar keuken*) Nou nou, wind je maar niet op en kijk maar uit dat je zonder ongelukken door de deur komt als je dadelijk gaat.

DAAN: Uitkijken? Waarom?

SJAAN: Je weet maar nooit, met zo'n plank als jij voor je kop hebt.
(*af*)

DAAN: (*opspringend*) Zeg zeg....(*verachtelijk*) Vrouwen! (*nu Pieter opmerkend*) En, vertel me nu eens wat er met jou mis is, jongen. Je kijkt als een vaatdoek in de overgangsjaren. Is er wat?

PIETER: Och vader 't is, eh, ik weet dat u al ellende genoeg hebt en nu kom ik u ook nog wat op uw dak schuiven.

DAAN: Jij jongen? Dat is toch anders niets voor jou. Maar vertel op, wat heb je uitgespookt?

PIETER: Och, uitgespookt.... ja en nee.... weet u, eh.... kunt u zich nog de familie van Duin herinneren, die vroeger schuin tegenover het postkantoor gewoond heeft?

DAAN: (*vergenoegd*) Van Duin? Ha ha, mottige Bart noemden wij hem altijd. En óf ik mij die nog kan herinneren! De vrouw waar die mee getrouwd is, Viola heette ze, daar heb ik nog achteraan gezeten voordat ik mama leerde kennen. (*in de verte*) En ze was wel een doodzonde waard, die Viola.

PIETER: Ja kijk vader, en toen zij jaren geleden naar Canada vertrokken, ben ik van begin af aan met Saskia blijven corresponderen.

DAAN: (*nadenkend*) Die hadden een dochter ja, dat is waar ook. Saskia, nu kan ik het me weer herinneren. Ja ja, dat waren tijden toen.... Maar eh, wat is nu eigenlijk het probleem?

PIETER: (*vlot achter elkaar*) Wij hebben ons schriftelijk verloofd, Saskia en ik, en nu komt zij, omdat haar vader gestorven is, met haar moeder weer voor altijd terug naar Nederland, en dan gaan we samen trouwen en kan haar moeder bij ons inwonen, maar tot zo lang zouden ze hier bij ons moeten kunnen blijven, dat heb ik ze tenminste beloofd, zo, nu weet u het en begin nu maar te schelden.

DAAN: (*perplex*) Viola.... weduwe....? (*nu stralend*) en die komt voor altijd terug? Het beste nieuws dat ik sinds jaren gehoord heb.

PIETER: Maar vader, hoe kunt u dat nu zeggen? Dat zijn toch alweer twee mensen méér in de kost en u hebt nu al niets meer.

DAAN: Ja zeg, die zullen toch zeker wel royaal in de poen zitten. Bert zal hen toch wel flink wat nagelaten hebben toen hij stierf.

PIETER: Dan hebt u het toch geheid mis hoor, want hij had niets anders dan schulden en nadat ze alles verkocht hadden, was er amper genoeg over om de reis hierheen te betalen.

DAAN: Dus die is er tussenuit geknepen en heeft vrouw en kind onverzorgd achtergelaten? Ba ba ba, wat 'n mentaliteit.... Maar 't is nog een geluk dat we tenminste genoeg plaats hebben.

PIETER: (*bezorgd*) Maar vader, gaat 't echt zo slecht met de zaak? Ik bedoel, die twaalfduizend van mij heb ik u toch teruggegeven en u hebt toch ook nog van alles om te verkopen.

DAAN: Dat geld heb ik gebruikt om schulden af te lossen jongen. En verkopen? Laat me niet lachen. Die paar armzalige prullen die ik nog heb. Daar, die kist, (*wijst*) is nog 't enige stuk dat iets waard is en die brengt nog geen vijfhonderd euro op.

PIETER: Vijfhonderd maar?

DAAN: Wat dacht je, het is toch maar namaak. En als een gek er vierhonderd voor wil geven, kan hij 'm zo meenemen.

PIETER: Dus u ziet echt geep uitweg meer?

DAAN: (*moedeloos*) Ik weet 't 'niet jongen, ik zie het in ieder geval donker in.... Maar eh, luister, dat bezoek uit Canada, wanneer kunnen we dat verwachten?

PIETER: Eerlijk gezegd vader hadden ze er eigenlijk al moeten zijn.

DAAN: Waaat! Maar kerel, ben je dan helemaal een haartje bedonderd? Sjaan ..... Sjaan.... Foei foei, moet je zien hoe ik er bij loop.

SJAAN: (*opkomend*) Had hier iemand geroepen?

DAAN: (*opgewonden*) Sjaan, luister, je hebt de van Duins toch nog wel gekend, je weet wel, Viola en Bart?

SJAAN: Allicht, die zijn toch toentertijd naar Canada vertrokken.

DAAN: Zo is 't precies. En zij met haar dochter komen bij ons logeren ..... nog sterker, ze kunnen elk moment komen binnenwandelen.

SJAAN: Hemeltjelijef, en waarom hoor ik dat nu pas?

DAAN: (*af naar links*) Vraag maar aan Pieter, die weet er alles van. Ik ga vlug wat anders aantrekken. (*af*)

SJAAN: Jij Pieter? Heb jij daar iets mee te maken?

PIETER: (*korzelig*) Ja ja, dat zal ik je wel eens een keet uitleggen.

SJAAN: Zo te horen ben jij zelf in ieder geval niet kapot van dat bezoek.

PIETER: O ja, toch wel, maar ik moet aan vader denken. Is dat nu geen grof schandaal dat hij de zaak aan de kant moet zetten? En dat alleen, omdat die drie uitgekookte bloedzuigers hun deel moesten hebben en oom Joop zijn vingers niet kan thuishouden.

SJAAN: Ja jongen, er lopen rare creaturen op deze wereld rond.

PIETER: (*opspringend en bezwerend*) Maar er moet toch iets aan te doen zijn! Ik - moet - iets - verzinnen!

SJAAN: Nee Pieter, nee jongen, er is geen uitweg meer.

PIETER: (*af door midden*) O jawel, ik prakkezeer wel wat uit! Ik moet iets bedenken..... (*af*)

SJAAN: (*beredderend, met rug naar midden doorgang toe*) Ja ja, jij

bedenkt maar wat, maar helpen zal het geen fluit. Hoe raar het toch kan gaan op deze wereld. Het pleegkind maakt zich meer zorgen over zijn vader, die niet eens zijn vader is, dan de drie aangetrouwden bij elkaar. Nog een geluk dat Anja dit niet meer hoeft mee te maken.

Inmiddels komt Joop op door het midden, op z'n tenen. Tikt Sjaan gelijktijdig op beide schouders.

JOOP: Kiekeboe!

SJAAN: (*geschrokken*) Joop! Stuk ongeluk dat je bent. Moet je 'n mens nu altijd zo laten schrikken!

JOOP: (*lachend*) Mijn lief pruimetaartje, ik heb je alleen eens goed wakker willen maken om antwoord te krijgen op de vraag die ik je een dezer dagen gesteld heb.

SJAAN: Jij met je pruimetaartje! Dertig jaren geleden ja. Maar de pruimetaartjes van toen zijn ondertussen oude krakelingen geworden.

JOOP: Ik hoor 't alweer, altijd maar uitvluchten. Maar zeg nu zelf Sjaan, waarom zou 't niet nog kunnen. Wij twee oliebolletjes zouden toch lang zo'n gek figuur nog niet slaan.

SJAAN: En ik maar altijd angst en bloed zweten of je niet door de politie gepakt wordt.

JOOP: Sjaan, klein mokkapuntje, als wij getrouwd zouden zijn, geloof me, aan dat hele mieterse gedoe zou op slag een einde komen.

SJAAN: O ja, ik geloof ik zie, zei de blinde.

JOOP: Toe Sjaantje, iets meer vertrouwen. Maar wat denk je, we zouden toch best in dat gezellige keukentje van jou verder kunnen praten.

SJAAN: En als Daan het in de gaten krijgt staan we er gekleurd op. Die gooit jou en mij er op staande voet uit. (*berustend afgaand*) Maar goed, voor mijn part, kom maar mee. Ik heb nog wat flensjes staan en dan zet ik daar 'n kop koffie bij ..... (*af*)

JOOP: (*lachend mee af*) Ik hoor het al, de strijd is nog niet verloren.

Pieter komt peinzend op doormidden. Gaat naar kist, tilt deksel eindje op en laat het weer vallen. Loopt er peinzend vandaan. Op hetzelfde moment Sjaan op om kopjes uit kast te halen.

SJAAN: Al weer terug Pieter?

PIETER: *(wakker schrikkend)* Sjaan luister, wie is hier de grootste kletskaus in huis?

SJAAN: Hoezo? Moet je 'dat nog vragen? Erik natuurlijk. Die kan niets voor zich houden. *(haalt ondertussen koppen en schotels uit de kast en gaat weer richting keuken)* Als je nu eens echt wil dat alle mensen binnen de kortste keren iets te weten komen, dan moet je het aan Erik vertellen. En er dan nog het liefst bij zeggen dat hij het niet verder mag vertellen. Succes verzekerd. En kijk, daar heb je 'mal. Als je over de duvel spreekt... *(af)*

Erik en Astrid komen door midden op. In de doorgang draait Erik zich naar de achter hem komende Astrid om, zodat Pieter de kans krijgt vlug aan tafel te gaan zitten met een zakdoek voor de ogen.

ERIK: Heb je het nu uitgedraaid of niet? Niet dat de tent dadelijk nog in de fik staat.

ASTRID: *(direct met breiwerk van midden doorgang af naar links)* Ja ja, 't is uit. Hè schiet op, ik moet pa even deze trui laten passen, dat ik straks niet weer alles kan uithalen.

ERIK: Pieter ..... Pieter, wat is er met jou?

PIETER: *(theatraal)* Erik, goed dat je gekomen bent. Ik moet het toch aan iemand kunnen vertellen.

ERIK: *(gaat bij Pieter aan tafel zitten)* Is er iets gebeurd soms?

PIETER: *(theatraal)* Erik, nu zit ik hier nog, maar als ik pech heb kan ik over een paar minuten al dood zijn.

ERIK: Ach kom zeg, dat bestaat niet.

PIETER: Bestaat wél! En ik wil jou ook wel vertellen hoe het in elkaar zit. Maar alleen jou vertel ik het, omdat ik weet dat ik je kan vertrouwen en dat je het niet verder vertelt.

ERIK: Mij kun je alles toevertrouwen, dat weet je toch, ik vertel nooit iets verder.

PIETER: Moet je luisteren. Ik ben bij de dokter geweest, omdat ik altijd zo'n last heb van duizeligheid, weet je. En nu moet jij eens raden wat die gezegd heeft dat ik heb.

ERIK: Platvoeten.

PIETER: Atherosclerose, veroorzaakt door i-chemische verschijnselen, met de kans op infarct van 't myocard en endocarditis, ook wel genoemd aorta-coarctatie of hypertrofie, als je begrijpt wat ik bedoel.

ERIK: Allicht begrijp ik dat, ik ben toch geen domme jongen. Ik heb uiteindelijk ook vier jaren ambachtsschool gehad. Maar eh... wat eh.... wat is daar nu zo gevaarlijk aan?

PIETER: Er hoeft mij maar iemand een klap op de schouder te geven, of ik hoef maar ergens m'n hoofd aan te stoten en finito, daar ga ik, morsdood.

ERIK: En en ..... wat nu dan?

PIETER: Ik moet direct naar Zwitserland voor een spoedoperatie. Over 'n half uur ben ik al weg.

ERIK: Naar Zwitserland zeg? Alsjeblieft!

PIETER: Maar luister Erik, nu moet je me wel een plezier doen.

ERIK: (*bezorgd*) Allicht Pieter, zeg het maar.

PIETER: Weet je, ik heb al jaren een correspondentievriendin in Canada, Saskia heet ze, en die komt hier zo meteen met haar moeder voor een paar dagen logeren. En nu moet jij net doen alsof jij mij bent.

ERIK: Kom nou zeg, waar zou dat goed voor zijn? We kunnen toch gewoon zeggen dat je ziek bent en in het ziekenhuis ligt.

PIETER: Dat is nu toch juist wat ik niet wil man. Luister. Ik ben toch, om het maar ronduit te zeggen, een aangenomen kind. Maar ondertussen heeft men mij hier wel altijd behandeld als een echte zoon. En nu zou ik het verschrikkelijk vinden als uitgerekend die mensen, die altijd zo goed voor me zijn geweest, zich zorgen over mij zouden gaan maken. Dat hebben ze niet verdiend.

ERIK: Alles goed en wel, maar daar kan ik toch echt niet aan beginnen. Wat dacht je wel hoe Astrid zal reageren als ik met een andere vrouw ga aanpappen.

PIETER: Je hoeft toch maar net te doen alsof, Erik! 'n Mens die op de rand van de dood zweeft, vraagt je om hem een plezier te doen, dat kun je toch niet weigeren.

ERIK: (*aarzelend*) Dat wéét ik.... maar eh, hoe lang denk je dat ze blijven?

PIETER: Hooguit twee of drie dagen.

ERIK: Halt, wacht, het gaat niet. Je hebt dat meisje toch zeker wel eens een foto van je gestuurd. Nou dan! Dan ziet ze toch zeker meteen dat ik de verkeerde ben.

PIETER: Ben je mal, het is al jaren geleden dat ze een foto van mij heeft gehad. Maar wat je wél moet doen: op die foto droeg ik nog een bril.... wacht, ik heb 'm nog bij me ..... (*haalt bril uit binnenzak*)

hier, en als je die op hebt ziet ze het verschil al helemaal niet meer.

ERIK: *(bril opgezet)* Gadverderrie, daar zie ik geen barst door.

PIETER: Je hoeft hem toch ook alleen maar op te zetten als Saskia in de buurt is.

ERIK: *(bril weer afzettend)* Nou ja, we zullen wel zien. Maar nu moet ik gaan, want Geert en eh....

PIETER: Maar het blijft wél onder ons Erik, daar kan ik toch op rekenen?

ERIK: Wat dacht je wel. Van mij krijgt niemand iets te horen.

PIETER: En Erik, als iemand van de familie soms eens naar mij zou vragen, dan zeg je maar dat ik het erg druk heb. 's Morgens vroeg de deur uit, begrijp je, en 's avonds laat pas weer terug.

ERIK: Vertrouw maar op mij, dat verkoop ik ze wel. Maar eh... ik zal dan maar, zeggen *(wil Pieter op de schouder slaan)* het beste ermee.

PIETER: *(de aanraking ontwijkend)* Ben je gek man, wil je me nu al direct in de kist hebben?

ERIK: O sorry, dat is waar ook, ik had er al niet meer aan gedacht. *(afgaand)* Maar zoals gezegd, het beste er mee. ... Geert, Dina, moeten jullie....

PIETER: *(roepend)* Erik!

ERIK: *(terugkomend)* Was er nog iets?

PIETER: 'n Kleinigheidje nog.. Als ik weg ben Erik, houd dan ook eens een oogje op die kist daar.

ERIK: *(ongelovig)* Op dat waardeloze prul daar?

PIETER: Voorzichtig Erik, voorzichtig. Vader ja, die heeft dat altijd gedacht. Maar ondertussen heeft hij er zich wel finaal op verkeken. Gisteren nog was er een expert hier en die schatte 'm op twaalfduizend euro. Hij schijnt nog gebruikt te zijn door Napoleon.

ERIK: *(opgewonden)* Na..na..napoleon....? D...d..dat is...

PIETER: En weet je, de moeder van Saskia is gek op dat soort spullen en misschien zou vader die kist wel aan haar kunnen verkopen.

ERIK: Pieter, twaalfduizend euro.

PIETER: Maar ook dát kunnen we maar beter onder ons houden, Erik.

ERIK: *(gehaast af)* Allicht man, wat dacht je... Geert... Dina... zal ik jullie eens wat...

PIETER: *(in handen wrijvend en op kist toelopend)* Zo, die is er alvast ingetrapt. En als ik de rest nu ook nog geregeld krijg.... En jij kistje

gaat me daarbij helpen.

JOOP: (*vrolijk lachend op uit keuken*) .... andere keer verder over praten, en ook nog bedankt voor de flensjes en de koffie.

PIETER: Ha oom Joop, heeft vader u keukendienst gegeven?

JOOP: (*lachend*) Niets verraden kereltje niets verraden, want jouw vader slaat me een ongeluk als hij er achter komt.

PIETER: (*lachend*) Maar oom Joop, het zal mij een zorg zijn wat u in die keuken uitspookt. Op uw leeftijd zal dat toch niet veel anders meer kunnen zijn dan wat kopjes stuk laten vallen.

JOOP: (*grijnzend*) Als je maar weet dat oom Joop zijn kruit nog lang niet verschoten heeft. En zeg nu zelf, Sjaan mag er voor haar jaren toch nog best zijn. En weet je wat het is jongen: vrouwen willen aandacht hebben en daarom moet je ze als kerel ook nooit de kans geven je van nalatigheid te kunnen beschuldigen.

PIETER: (*ernstig, tikkeltje samenzweerderig*) Zeg, oom Joop, over nalatigheid gesproken, weet u wat ik nu het toppunt van nalatigheid vind? Die toestand bij Blankevoort.

JOOP: Die van de Pleinstraat bedoel je?

PIETER: Nee nee, ik bedoel de perzenkoning.

JOOP: O, daar ergens in het winkelcentrum, is 't niet?

PIETER: Oom Joop, u zult het niet willen geloven, maar die heeft toch duizenden en duizenden perzen in zijn magazijn opgeslagen en weet u waarmee die hele handel beveiligd is? Met 'n ijzerdraadje.

JOOP: Ik begrijp het al. En als je daar met een vinger aan komt begint de alarmsirene te gillen.

PIETER: Welnee oom, dat draadje dient om die gammele poort van het magazijn bij elkaar te houden, dat is alles. Ik zeg u, als menigeen dat wist, haalden ze op een nacht de hele tent leeg.

JOOP: (*gejaagd*) Je weet niet wat die voor 'n huisnummer heeft? Maar nee, laat maar, dat zoek ik zelf... ik bedoel eh, ik heb toch geen geld om perzen te kopen.

SJAAN: (*inmiddels op uit keuken*) Jij hebt ook geen haast vandaag.

JOOP: (*vrolijk afgaand*) Ik ga al hoor, ik ga al, tot straks.

SJAAN: Van die buitenmaatse hippie krijg ik nog eens wat (*roept*) Joop!

JOOP: (*terugkomend*) Kiekeboe, hier ben ik weer..

SJAAN: Wat jij voor 'n oelewapper bent.... maar zeg, wat doe je, ga je nu mee naar dat gekostumeerd bal of niet?

JOOP: Och, dat weet ik nog niet. Dat is nog zo ver weg.

SJAAN: In elk geval, als je zou gaan, denk er dan wel aan dat je verkleed moet zijn, anders kom je er niet in.

JOOP: *(afgaand)* Klein schuimtaartje, dat weet ik toch. Ik zie nog wel.

ASTRID: *(op van links)* Wat er met pa aan de hand is. Die zit me daar midden op een doordeweekse dag, en met geen enkele feestdag in het vooruitzicht, in de tobbe... Ik heb verdorie ook nog z'n rug moeten boenen van boven naar beneden en weer terug.

SJAAN: Daan in de tobbe? In dat kleine kruiphokje achter de winkel? En dat op een tijd dat er elk moment een klant kan binnenkomen?

ASTRID: Precies! Ik schrok me een ongeluk. En hij heeft toch nog maar pas een grote beurt gehad. Dat kan hooguit drie, vier maanden geleden zijn. En stel je voor ook z'n beste kostuum heb ik moeten klaar leggen en schone sokken en weet ik wat niet allemaal meer.

SJAAN: Dan heeft hij kortsluiting in z'n bovenkamer.

ASTRID: En dan was hij ook nog aan 't zeuren over 'n oude jeugdliefde.

SJAAN: *(in alle staten)* Hemeltje, mevrouw van Duin! Dat is me helemaal ontschoten, en ik moet de kamers nog op orde brengen.
(af)

ASTRID: *(haar achterna)* De kamers op orde brengen? Sjaan, krijgen we dan soms gasten .....

PIETER: *(verheugd)* Het loopt gesmeerd Hoe groter het bedrog, hoe vlugger dat ze er in trappen. Nu moet ik er alleen nog op gokken....

GEERT: *(binnenstormend)* Pieter, Pie.. o, hier ben je...

SONJA: *(achter Geert aankomend)* Pieter, wat heb ik gehoord jongen, is 't zó slecht met je? O jee, o jee. En kijk nu maar uit dat je nergens tegenop loopt of zo, je kunt niets meer aan je lijf verdragen hebben we van Erik gehoord. Stel je voor dat je zo jong al zou moeten sterven.

GEERT: *(Sonja opzij duwend)* Vrouw, dat is toch allemaal niet belangrijk. Pieter, vertel op, is dat waar van die kist? Twaalfduizend euro zou die waard zijn?

PIETER: Misschien nog wel meer Geert, wie weet.

GEERT: *(Pieter een ferme klap op zijn schouder gevend)* Man, dan is pa toch gered zonder dat het ons één cent kost.

Pieter schokt, krimpt ineem, houdt zich aan de tafel vast, trekt tafellaken mee in zijn val en is morsdood.

GEERT: Pieter.... Pieter.... Pieter, wat is er?

SONJA: *(half huilend)* Geert.... je hebt hem vermoord.... die klap....

GEERT: *(angstig)* Kom nou zeg, dat kan toch niet, ik heb hem nauwelijks aangeraakt. *(buigt zich over Pieter)* Pieter, kom jongen, sta op.

SONJA: *(Geert opzij duwend, huilerig)* Laat mij eens kijken. *(na enig onderzoek, star voor zich uit)* Afgelopen. Pieter is dood.

GEERT: *(in paniek)* Ja, en wat nu? Het was toch geen opzet!

SONJA: *(huilerig)* Breng dat de politie maar eens aan het verstand.

GEERT: *(in paniek)* De politie? Ben jij helemaal gek? Moet ik me een moord in de schoenen laten schuiven? Wil jij je eigen man soms voor levenslang achter de tralies brengen? Dat kan niet Sonja, dat kan niet. D...d... dat lijkt moet weg!

SONJA: *(huilerig)* Gebruik toch je verstand man. Waar zou je het moeten laten?

GEERT: Dat zal mij een rotzorg zijn, voor mijn part in de tuin.... Ja, dat is 't! Ik sleep 'm naar de tuin.

SONJA: *(huilend)* Dat kun je niet doen Geert, het is uiteindelijk mijn broer.

GEERT: Klets toch niet. Het is net zo min jouw broer als de mijne. Achter de kruisbessenstruiken leg ik hem. Zo doe ik 't. *(grijpt Sonja bij een hand en trekt haar naar de midden doorgang)* En jij moet op de uitkijk gaan staan. En komt er dan iemand, dan moet je een paar keer flink hoesten.

Sonja af, Geert terug naar het lijk, legt laken weer op tafel, pakt Pieter onder oksels en sleept met hem. Als hij hem half over de drempel van de doorgang heeft, begint Sonja flink te hoesten.

GEERT: Alle donders, daar komt iemand.

Geert trekt lijk weer terug de kamer in. Kijkt radeloos om zich heen, zijn oog valt op de kist, rent er naar toe, zet de deksel omhoog, sleept Pieter naar de kist, tilt hem er in, maakt deksel dicht, staat onschuldig bij de kist te fluiten als Sjaan opkomt.

SJAAN: Zo, laat de gasten nu maar komen. Wij zijn er op voorbereid. *(Geert opmerkend)* Sta jij soms op de bus te wachten?

GEERT: Nee, ik was die kist zo eens aan het bekijken. mooi stukje vakwerk, vind je niet?

SJAAN: *(af naar keuken)* Een sta-in-de-weg is het. Wat moet je nu

met een lege kist? *(af)*

SONJA: *(tegelijkertijd op, angstig rondkijkend, huilerig)* Waar ben je met hem gebleven? Geert, ik doe het niet. Het is toch wel een klein beetje 'n broer van me. Hij moet 'n fatsoenlijke begrafenis krijgen. En als we alles eerlijk vertellen.

GEERT: *(haar met bravoure in de rede vallend)* Och, houd toch je gemak Sonja, er is helemaal niets aan de hand. Ik wist toch dat het niet kon. Je was nauwelijks weg, toen stond hij alweer overeind.

SONJA: *(opgelucht)* Eerlijk waar? Een pak van m'n hart. En waar is hij nu?

GEERT: Al op weg naar Zwitserland. Zijn koffers stonden al klaar in de winkel. En o ja, je moest ook nog de groeten van 'm hebben.

SONJA: *(opgelucht)* Gelukkig! Het zat me ook niet lekker. Maar eh, kom, dan kunnen we nu ook eens naar die schemerlamp gaan kijken.

GEERT: *(samen met Sonja af)* Mij best, maar dit zeg ik je, ik moet er wel korting op krijgen, anders hoeft het voor mij niet.... Enige seconden hierna duwt Pieter de deksel van de kist langzaam open met zijn rechterhand. Hij bevindt zich echter nog in zithouding als Dina opkomt met in haar hand een fles.

DINA: Pa, ik heb nog een fles van die wijn gevon....*(ontdekt Pieter, deze is als verlamd. Dina gaat direct op kist af)* kijk kijk, nu hij weet dat die wat waard is heeft hij ineens ook interesse voor die kist gekregen. Maar dit zweer ik je, jij stuk ongeluk, als ik nog één keer zie dat je met je fikken aan die kist zit *(heft fles met een ruk naar sla-houding)* dan krijg je een dreun....

Pieter maakt met de arm waarmee hij de deksel omhoog houdt een reflexbeweging van schrik, deksel valt dicht. Hij krijgt die zo te zien op zijn hoofd, maar met de elleboog vangt hij het ongezien op.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto